

“मीठे बच्चे- तिमीलाई एक बाबाबाट एक मत मिल्छ, जसलाई अद्वैत मत भनिन्छ, यसै अद्वैत मतद्वारा तिमी देवता बन्छौ।”

प्रश्न:- मनुष्यले यस भूल भुलैयाको खेलमा कुनचाहिँ सबैभन्दा मुख्य कुरा भुलेका छन्?

उत्तर:- हाम्रो घर कहाँ हो, यस खेलमा आएर त्यसको मार्ग नै भुलेका छन्। थाहै छैन- घर कहिले जानु छ र कसरी जानु छ। अहिले बाबा आउनु भएको छ तिमीहरू सबैलाई साथमा लैजान। अब तिमी पुरुषार्थ हो वाणी भन्दा पर स्वीट होममा जाने।

गीत:- रात के राही थक मत जाना.....

ओम् शान्ति। गीतको अर्थ ड्रामा योजना अनुसार अरु कसैले बुझ्न सक्दैन। कुनै-कुनै मनुष्यले यस्ता गीत बनाएका छन्, जसले तिमीलाई मदत गर्छन्। बच्चाहरूले सम्झन्छन् अहिले हामी नै देवी-देवता बनिरहेका छौं। जसरी त्यो पढाइ पढ्नेले भन्छन्- हामी डाक्टर, बेरिस्टर बनिरहेका छौं। तिमी बुद्धिमा छ हामी नै नयाँ दुनियाँको लागि देवी-देवता बनिरहेका छौं। केवल तिमीलाई मात्र यस्तो ख्याल आउँछ। अमरलोक, नयाँ दुनियाँ सत्ययुगलाई नै भनिन्छ। अहिले त न सत्ययुग छ, न देवताहरूको राज्य छ। यहाँ त हुन सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ- यो चक्र घुमेर अहिले हामी कलियुगको पनि अन्त्यमा आइपुगेका छौं। अरु कसैको बुद्धिमा चक्र याद आउँदैन। उनीहरूले त सत्ययुगलाई लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई यो निश्चय छ- वास्तवमा ५ हजार वर्षपछि चक्र घुमिरहन्छ। मनुष्यले ८४ जन्म नै लिन्छन्, हिसाब छ नि। यस देवी-देवता धर्मलाई अद्वैत धर्म पनि भनिन्छ। अद्वैत शास्त्र पनि मानिन्छ। त्यो पनि एउटै छ, बाँकी त अनेक धर्म छन्, शास्त्र पनि अनेक छन्। तिमी छौ एक। एकद्वारा एक मत मिल्छ। त्यसलाई भनिन्छ अद्वैत मत। यो अद्वैत मत तिमीलाई मिल्छ। यो पढाइ देवी-देवता बन्नको लागि हो नि त्यसैले बाबालाई ज्ञानको सागर, नलेजफुल भनिन्छ। बच्चाहरूले सम्झन्छन्- हामीलाई नयाँ दुनियाँको लागि भगवानले पढाउनु हुन्छ। यो भुल्नु हुँदैन। के स्कूलमा विद्यार्थीले टिचरलाई भुल्छन् र? भुल्दैनन्। गृहस्थ व्यवहारमा रहनेले पनि ठूलो पद पाउनेको लागि पढ्छन्। तिमीले पनि गृहस्थ व्यवहारमा रहदा-रहदै पढ्छौ, आफ्नो उन्नति गर्नको लागि। दिलमा आउनु पर्छ- हामीले बेहदको बाबाबाट पढिरहेका छौं। शिवबाबा पनि बाबा हुनुहुन्छ, प्रजापिता ब्रह्मा पनि बाबा हुन्। प्रजापिता ब्रह्मा आदिदेव नाम प्रख्यात छ। केवल पास्ट भएको छ। जसरी गान्धी पनि पास्ट भए। उनलाई बापूजी भन्छन् तर बुझ्दैनन्, त्यसै भनिदिन्छन्। उहाँ शिवबाबा वास्तवमा हुनुहुन्छ, ब्रह्मा पनि वास्तवमा हुन्, लौकिक पिता पनि वास्तवमा हुन्छन्। बाँकी मेयर आदिलाई त त्यसै नगर्पिता भनिदिन्छन्। ती सबै हुन् बनावटी। यी हुन् सत्य। परमात्मा बाबा आएर आत्माहरूलाई प्रजापिता ब्रह्माद्वारा आफ्नो बनाउनु हुन्छ। उनका त अवश्य धेरै बच्चाहरू छन्। शिवबाबाका त सबै सन्तान हुन्, उहाँलाई सबैले याद गर्छन्। फेरि पनि कसै-कसैले उहाँलाई मान्दैनन्, पक्का नास्तिक छन् जसले भन्छन्- यो संकल्पको दुनियाँ बनेको छ। अहिले तिमीलाई बाबाले सम्झाउनु हुन्छ, यो बुद्धिमा राख- हामीले पढिरहेका छौं। पढाउने शिवबाबा हुनुहुन्छ। यो रात-दिन याद रहनु पर्छ। यही कुरा मायाले घरी-घरी भुलाइदिन्छ, त्यसैले याद गर्नु पर्ने हुन्छ। बाबा, टिचर, गुरु तीन वटैलाई भुल्छन्। हुन त एउटै हुनुहुन्छ फेरि पनि भुल्छन्। रावणसँग यसैमा लडाई छ। बाबा भन्नुहुन्छ- हे आत्माहरू, तिमी सतोप्रधान थियौ, अहिले तमोप्रधान बनेका छौ। जब शान्तिधाममा थियौ तब पवित्र थियौ। पवित्रता विना कुनै पनि आत्मा माथि रहन सक्दैन। त्यसैले सबै आत्माहरूले पतित-पावन बाबालाई बोलाइरहन्छन्। जब सबै पतित तमोप्रधान बन्छन् तब बाबा आएर भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई सतोप्रधान बनाउँछु। तिमी जब शान्तिधाममा थियौ त्यहाँ सबै पवित्र थियौ। त्यहाँ कोही अपवित्र आत्मा रहन सक्दैन। सबैलाई संजाय भोगेर पवित्र अवश्य बन्नु छ। पवित्र नबनेसम्म कोही पनि फर्केर जान सक्दैन। चाहे कसैले भनोस् ब्रह्ममा लीन भयो, फलानो ज्योति ज्योतिमा समाहित भयो। यी सबै भक्तिमार्गका अनेक मतहरू हुन्। तिमी यो हो अद्वैत मत। मनुष्यबाट देवता त एक बाबाले नै बनाउन सक्नुहुन्छ। बाबा कल्प-कल्प पढाउने आउनु हुन्छ। उहाँको काम हुबहु कल्प पहिला जस्तै चल्छ। यो अनादि बनिबनाउ ड्रामा हो। सृष्टि चक्र घुमिरहन्छ। सत्ययुग, त्रेता, द्वापर, कलियुग फेरि हुन्छ यो संगमयुग। मुख्य धर्म पनि यी हुन् डिटिज्म, इस्लामिज्म, बुद्धिज्म, क्रिश्चियनिज्म अर्थात् जसमा राजाई चल्छ। ब्राह्मणहरूको राजाई छैन, न कौरवहरूको राजाई छ। अब तिमी बच्चाहरूले घरी-घरी याद गर्नु छ- बेहदका बाबालाई। तिमीले

ब्राह्मणहरूलाई पनि सम्झाउन सक्छौ। बाबाले धेरै पटक सम्झाउनु भएको छ- पहिला सुरुमा हुन्छन् ब्राह्मण चोटी, ब्रह्माको वंशावली सबैभन्दा पहिला तिमी हो। यो तिमीलाई थाहा छ- फेरि भक्तिमार्गमा हामी नै पूज्यबाट पुजारी बन्छौं। फेरि अहिले हामी पूज्य बनिरहेका छौं। ती ब्राह्मण गृहस्थी हुन्छन्, संन्यासी होइन। संन्यासी हठयोगी हुन्छन्, घरबार छोड्नु हठयोग हो नि। हठयोगीहरूले पनि अनेक प्रकारका योग सिकाउँछन्। जयपुरमा हठयोगीहरूको पनि म्युजियम छ। राजयोगका चित्र छैनन्। राजयोगका चित्र छन् नै यहाँ दिलवालामा। यिनको म्युजियम त छैन। हठयोगका कति म्युजियम छन्। राजयोगको मन्दिर यहाँ भारतवर्षमा नै छ। यो हो चैतन्य। तिमी यहाँ चैतन्यमा बसेका छौ। मनुष्यहरूलाई स्वर्ग कहाँ छ भन्ने थाहै छैन। दिलवाला मन्दिरमा तल तपस्यामा बसेका छन्, पूरा यादगार छ। अवश्य स्वर्ग माथि नै देखाउनु पर्छ। मनुष्यले फेरि सम्झन्छन् स्वर्ग माथि छ। यो चक्र त घुमिरहन्छ। आधा कल्पपछि स्वर्ग फेरि तल जान्छ फेरि आधाकल्प स्वर्ग माथि आउँछ। यसको अवधी कति हो कसैले जान्दैन। तिमीलाई बाबाले सारा चक्रको विषयमा सम्झाउनु भएको छ। तिमी ज्ञान लिएर माथि जान्छौ, चक्र पूरा हुन्छ फेरि सुरुबाट दोहोरिन्छ। यो बुद्धिमा चलनुपर्छ। जसरी उनीहरूले पढाइ पढ्दा बुद्धिमा किताब आदि सबै याद रहन्छ नि। यो पनि पढाइ हो। यस पढाइबाट भरपुर रहनु पर्छ, भुल्नु हुँदैन। यो पढाइ पढ्ने हक बूढा, जवान, बच्चा सबैलाई छ। केवल अल्फलाई चिन्नु छ। अल्फलाई चिनेपछि बाबाको वर्सा पनि बुद्धिमा आउँछ। जनावरलाई पनि बच्चा आदि सबै बुद्धिमा रहन्छ। जंगलमा गए पनि घर र आफ्ना बच्चा याद आउँछन्। खोज्दै आफैँ आउँछन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म एकलाई याद गर अनि आफ्नो घरलाई याद गर, जहाँबाट तिमी पार्ट खेल्न आउँछौ। आत्मालाई घर धेरै प्यारो लाग्छ। कति याद गर्छन् तर मार्ग भुलेका छन्। तिमी बुद्धिमा छ, हामी धेरै दूर रहन्छौं। तर त्यहाँ कसरी गइन्छ, हामी किन जान सक्दैनौ- केही पनि थाहा छैन। त्यसैले बाबाले बताउनु भएको थियो-भूल-भुलैयाको खेल पनि बनाउँछन्, जहाँबाट गए पनि ढोका बन्द। अहिले तिमीले जानेका छौ- यस लडाइँपछि स्वर्गको द्वार खुल्छ। यस मृत्युलोकबाट सबै जान्छन्, यति सबै मनुष्य नम्बरवार धर्म अनुसार र पार्ट अनुसार गएर रहन्छन्। तिमी बुद्धिमा यी सबै कुरा छन्। मनुष्यले ब्रह्म तत्त्वमा जानको लागि कति टाउको दुखाउँछन्। वाणी भन्दा पर जानु छ। आत्मा शरीरबाट निस्केपछि आवाज रहँदैन। बच्चाहरूले जानेका छन्- हाम्रो त त्यो प्यारो घर हो। फेरि देवताहरूको हुन्छ स्वीट राजधानी, अद्वैत राजधानी।

बाबाले आएर राजयोग सिकाउनु हुन्छ। सारा ज्ञान सम्झाउनु हुन्छ, जसको फेरि बसेर भक्तिमार्गमा शास्त्र आदि बनाउँछन्। अब तिमीलाई ती शास्त्र आदि पढ्नु छैन। ती स्कूलहरूमा बूढा-बूढीले पढ्दैनन्। यहाँ त सबैले पढ्छन्। तिमी बच्चाहरू अमरलोकमा देवता बन्छौ, त्यहाँ कुनै यस्तो शब्द बोलिदैन जसबाट ग्लानि होस्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- स्वर्ग पास्ट भएको छ, त्यसको महिमा छ। कति मन्दिर बनाउँछन्। उनीहरूसँग सोध- यी लक्ष्मी-नारायण कहिले थिए? केही पनि थाहा छैन। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी आफ्नो घर जानु छ। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- ॐ को अर्थ अलग छ र 'सो हम' को अर्थ अलग छ। उनीहरूले फेरि ॐ र 'सो हम' को अर्थ एउटै भन्छन्। तिमी आत्मा शान्तिधाममा रहनेहरू हो फेरि आउँछौ पार्ट खेल्न। देवता, क्षेत्री, वैश्य, शूद्र बन्छन्। ओम् अर्थात् हामी आत्मा। कति फरक छ। उनीहरूले फेरि दुवैलाई एउटै बनाइदिएका छन्। यो बुद्धिले बुझ्नु पर्ने कुरा हो। कसैले पूरा बुझ्दैन भने उँगिरहन्छ। कमाईको बेलामा कोही पनि निदाउँदैन। त्यो कमाई त हुन्छ अल्पकालको लागि। यो त आधाकल्पको लागि हो। तर बुद्धि अरुतर्फ भाग्छ भने थाक्न पुग्छन्। हाई-हाई गरिरहन्छन्। तिमीले आँखा बन्द गरेर बस्नु छैन। तिमीलाई त थाहा छ- आत्मा अविनाशी छ, शरीर विनाशी छ। कलियुगी नर्कवासी मनुष्यहरूको हेराइ र तिमी हेराइमा पनि रात-दिनको फरक छ। हामी आत्माहरूले बाबाद्वारा पढ्छौ। यो कसैलाई थाहा छैन। ज्ञानसागर परमपिता परमात्मा आएर पढाउनु हुन्छ। हामी आत्माहरूले सुनिरहेका छौं। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नाले विकर्म विनाश हुन्छ। तिमी बुद्धि माथि जान्छ। शिवबाबाले हामीलाई ज्ञान सुनाइरहनु भएको छ, यसमा धेरै महीन बुद्धि चाहिन्छ। बुद्धिलाई महीन बनाउनको लागि बाबाले युक्ति बताउनु हुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झनाले बाबाको याद अवश्य आउँछ। आफूलाई आत्मा यस कारणले सम्झ्नु छ तकि बाबाको याद आओस् र सारा कल्प टुटेको सम्बन्ध कायम रहोस्। त्यहाँ त हुन्छ प्रारब्ध सुख नै सुख, दुःखको कुरा हुँदैन। त्यसलाई स्वर्ग भनिन्छ। हेभनली गड फादरले नै हेभनको मालिक बनाउनु हुन्छ। यस्तो बाबालाई पनि कति भुल्छन्। बाबा आएर बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाउनु हुन्छ। मारवाडीहरूले धेरै एडप्ट गर्छन् त्यसैले बच्चाहरूलाई खुशी हुन्छ नि- मैले धनवानको गोद लिएको छु। धनवानको बच्चा गरिबको पासमा कहिल्यै जाँदैन। यी प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू अवश्य मुख वंशावली भए नि। तिमी ब्राह्मण हो मुख वंशावली। ती हुन् कोख वंशावली। यस फरकलाई तिमीले जानेका छौ। तिमीले जब सम्झाउँछौ तब मुख वंशावली बन्छन्। यो

एडप्सन हो। स्त्रीलाई सम्झन्छन् मेरी स्त्री। अब स्त्री मुख वंशावली हुन् वा कोख वंशावली? स्त्री हुन् नै मुख वंशावली। फेरि जब बच्चा हुन्छन् ती भए कोख वंशावली। बाबा भन्नुहुन्छ- यी सबै हुन् मुख वंशावली। मेरा बच्चा हौं, यो बोल्दा नशा चढ्छ। यी सबै हुन् मुख वंशावली, आत्मा कहाँ मुख वंशावली हो र? आत्मा त अनादि-अविनाशी छ। तिमीलाई थाहा छ- यो मनुष्य सृष्टि कसरी परिवर्तन हुन्छ। प्वाइन्टहरू त बच्चाहरूलाई धेरै मिल्छन्। फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ- अरु केही धारणा हुँदैन, मुख चल्दैन भने पनि ठीकै छ तिमीले बाबालाई याद गर्छौं भने तिमीले भाषण गर्नेले भन्दा उच्च पद पाउन सक्छौं। भाषण गर्नेहरू कुनै समय तुफानमा गिन्छन्। तर उनीहरू गिरेनन्, बाबालाई याद गरिरहे भने ठूलो पद पाउन सक्छन्। जो विकारमा गिन्छन् ती त ५ तल्लाबाट गिरेर सबैभन्दा बढी हड्डी टुट्छ। पाँचौं तल्ला हो- देह-अभिमान। चौथो तल्ला हो काम विकार फेरि क्रमशः। बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो। लेख्छन् पनि, बाबा हामी गिर्यौं। क्रोधको लागि यस्तो भनिदैन हामी गिर्यौं। कालो मुख गर्नाले ठूलो चोट लाग्छ फेरि अरुलाई काम महाशत्रु हो भन्न सक्दैनन्। बाबाले बारम्बार सम्झाउनु हुन्छ- क्रिमिनल आँखाको धेरै सम्हाल गर्नु छ। सत्ययुगमा नंगन हुने कुरा नै हुँदैन। क्रिमिनल आई हुँदैन। दृष्टि पवित्र हुन्छ। त्यो हो पवित्र राज्य। यस समयमा छ अपवित्र दुनियाँ। अहिले तिमी आत्मालाई पवित्रता मिल्छ, जसले २१ जन्म काम दिन्छ। त्यहाँ कोही पनि अपवित्र बन्दैनन्। अब मुख्य कुरा बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- बाबालाई याद गर र ८४ को चक्रलाई याद गर। यो पनि आश्चर्य छ जो श्री नारायण बन्छन् उनै अन्त्यमा आएर भाग्यशाली रथ बन्छन्। उनमा बाबाको प्रवेशता हुन्छ त्यसैले भाग्यशाली बन्छन्। ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा, यो ८४ जन्मको इतिहास बुद्धिमा रहनु पर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबाको यादद्वारा बुद्धिलाई रिफाइन बनाउनु छ। पढाइबाट बुद्धि सदा भरपुर रहोस्। बाबा र घरलाई सदा याद राख्नु छ र याद दिलाउनु छ।

२) यस अन्तिम जन्ममा अपवित्र दृष्टिलाई समाप्त गरेर पवित्र बनाउनु छ। विकारी आँखाको धेरै सम्हाल गर्नु पर्छ।

वरदान:- याद र सेवाको सन्तुलनद्वारा चढ्ती कलाको अनुभव गर्ने राज्य अधिकारी भव
याद र सेवाको सन्तुलन भयो भने हर कदममा चढ्ती कलाको अनुभव गरिरहन्छौ। हर संकल्पमा सेवा भयो भने व्यर्थबाट छुट्छौ। सेवा जीवनको एक अंग बन्छ, जसरी शरीरमा सबै अंग आवश्यक छन् त्यस्तै ब्राह्मण जीवनको विशेष अंग सेवा हो। सेवाको अवसर प्राप्त हुनु, स्थान प्राप्त हुनु, संगत मिल्नु- यो पनि भाग्यको निशानी हो। यस्ता सेवाको सुनौलो अवसर लिनेहरू नै राज्य अधिकारी बन्छन्।

स्लोगन:- परमात्म प्यारको पालनाको स्वरूप हो- सहजयोगी जीवन।